

Gør en ende på imperiets slimklat: Naturet vs. 'magt gør ret'

Ikke korrekturlæst

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 11. januar 2025

På vegne af den anglo-amerikanske elite gør Biden-administrationen vedvarende alt, hvad der står i dens magt, for at sikre, at USA's politik, selv efter at Trump er tiltrådt, ikke vil – ikke kan – afvige fra den politik, der går ud på at opretholde overherredømmet over den bankerotte imperiale verdensorden. Lyndon LaRouche sammenlignede denne imperiale elite med en slimklat: »Den, der styrer systemet, er et venetiansk system af private finansinteresser, lidt ligesom en slimklat, som samler sig og hævder sin kollektive magt og bruger regeringens instrumenter, under dens tvang, til at få samfund til at underkaste sig dens vilje. Det er et imperium. Det var korsfarernes og venetianernes, ågerkarlenes, imperium, middelalderens imperium. Det har været det Britiske Imperium siden februar 1763, hvor vi brød med briterne på det punkt.«

Dette unaturlige, anti-menneskelige system er dømt til at mislykkes, men dets leverandører vil hellere regere i helvede end at miste magten – eller måske bilder de sig ind, at de nuværende scenarier for kontrol over verdens ressourcer og udvikling på en eller anden måde kan opretholdes i det uendelige, endda selvom de er ved at sprænges i sømmene.

Til det formål er en strøm af bekendtgørelser, våbenpakker, sanktioner og militære hjælpepakker blevet indført af den kollektive Biden i løbet af de seneste uger. Senest indførte administrationen betydelige sanktioner mod store dele af den russiske olieproduktion med det formål at »kollektivt dræne milliarder af dollars om måneden fra Kremls krigskasse og

dermed intensivere omkostningerne og risiciene for Moskva ved at fortsætte sin meningsløse krig.« Hensigten med denne politik blev bemærket af Leonid Slutsky, formand for det internationale udvalg i den russiske statsduma, som sagde: »Biden vil bogstaveligt talt efterlade ›brændt jord‹ til Trump og komplicere genoptagelsen af dialogen med Rusland så meget, han kan.«

Overvej det forbløffende og meget risikable tempo i destabiliseringerne i Sydvestasien: I løbet af bare den sidste måned er den syriske regering blevet væltet, og der er en ikke ubegrundet frygt for, at Syrien kan blive opløst; folkemordet i Gaza er optrappet til ufattelige proportioner, og Israel planlægger nu at gøre det samme på Vestbredden; efter to år har Libanon endelig valgt en ny præsident, og der er usikkerhed om, hvad det vil betyde for landets plads i de bredere regionale konflikter; den 10. januar angreb USA og Israel i fællesskab mål i Yemen, hvilket rejste spørgsmålet: Var det en generalprøve på fælles amerikansk-israelske angreb på Iran?

Men kan denne leviathan lykkes?

Nogle velmenende mennesker tror, at det imperiale system, korrump som det er, er så mægtigt, at dets magt ikke kan modstås; men disse mennesker er blinde for det større skift, der finder sted i udviklingen af menneskets historie, et skift, som Helga Zepp-LaRouche mange gange har identificeret som værende lige så dybtgående som ændringen fra den mørke middelalder til renæssancen. Kolonialismens æra, som har domineret menneskeheds historie, nærmer sig en velfortjent afslutning, og nationer, som har været holdt i økonomisk tilbagestående, træder frem for at hævde deres ret til suverænitæt og moderne udvikling.

Dette nye system, som sætter den ene menneskeheds interesser først og placerer nationale interesser inden for den, er et system, som er i overensstemmelse med naturloven. Det er et

system, som kan gøre en ende på fattigdom som et fænomen blandt mennesker. Det kan lykkes at udvide menneskets beherskelse af universelle principper til fænomener, der ligger langt uden for vores solsystems grænser. Det er sand magt.

Det andet, imperiets og den geopolitiske tænkings »magt giver ret«, vil mislykkes.

Vi må reformere vores institutioner, så de er i overensstemmelse med behovene i det nye system, med naturloven. Præsident Trump kunne gøre store fremskridt i den retning og i retning af at eliminere imperiets slimklat ved at gøre det til en af sine første embedshandlinger at nationalisere Federal Reserve, som beskrevet i EIR's rapport fra 26. december, "Why the New President and Congress Must Nationalize the Federal Reserve".

For at opnå det må du – ja, du! – droppe din pessimisme og organisere dig for løsningen, som om dit liv afhang af det, for det gør det helt sikkert.

Foto: CC/KeresH